

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувачка ступеня доктора філософії **Гальченко Вікторія Сергіївна, 1999 року народження, громадянка України** освіта вища: у **2021 році** закінчила **Запорізький національний університет** за спеціальністю «Право» (диплом магістра).

3 вересня 2022 року по теперішній час ад'юнкт денної форми навчання Національної академії внутрішніх справ, виконав акредитовану освітньо-наукову програму **Національної академії внутрішніх справ**.

Разова спеціалізована вчена рада утворена наказом **Національної академії внутрішніх справ** від «10» червня 2026 року № 772, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради - **Олени Таран**, доктора юридичних наук, професора, завідувача кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ;

Рецензентів - **Ольги Хахуцяк**, кандидата юридичних наук, доцента, завідувача кафедри кримінальної юстиції навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ;

Ганни Степанової, кандидата юридичних наук, доцента, професора кафедри кримінальної юстиції навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ;

Офіційних опонентів - **Максима Романова**, доктора філософії з галузі знань право, старшого наукового співробітника науково-дослідної лабораторії превентивної діяльності та соціологічних досліджень Дніпровського державного університету внутрішніх справ;

Олександра Квашука, кандидата юридичних наук, старшого викладача кафедри кримінального процесу та криміналістики Донецького державного університету внутрішніх справ.

на засіданні «27» липня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань «Право» **Гальченко Вікторії Сергіївни** на підставі публічного захисту дисертації «**Належність і допустимість електронних доказів у кримінальному провадженні**» за спеціальністю 081 «Право».

Дисертацію виконано в **Національній академії внутрішніх справ, МВС України, м. Київ**.

Науковий керівник – **Ірина Дубівка**, кандидат юридичних наук, доцент, Національна академія внутрішніх справ, заступник директора навчально-наукового інституту післядипломної освіти.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. На підставі теоретичних положень юридичної науки, норм законодавства України та практики його застосування в дисертації визначено сутність й особливості належності та допустимості електронних доказів, на цій основі сформульовано

пропозиції та рекомендації щодо їх подальшого вдосконалення. У результаті здійсненого дослідження сформульовано й обґрунтовано, а також додатково аргументовано низку наукових положень і висновків, які виносяться на захист, зокрема:

вперше визначено необхідність законодавчого закріплення процесуального порядку фіксації вилучення, копіювання та отримання електронних (цифрових) даних шляхом складання протоколу, який повинен містити відомості про спосіб отримання електронних даних; технічні засоби, що використовували під час вилучення або копіювання; опис джерела отримання даних; цифрові ідентифікатори та контрольні хеш-значення електронних даних; інші відомості, необхідні для підтвердження цілісності й автентичності даних. У зв'язку з цим сформульовано пропозиції про доповнення КПК України окремою статтею;

вперше обґрунтовано підхід, згідно з яким електронні (цифрові) докази визнають належними й допустимими, якщо з огляду на їх вид (абонентські, трафік-, контент-дані) вони прямо або опосередковано підтверджують чи спростовують обставини, що підлягають доказуванню, й отримані в обсязі, необхідному та достатньому для досягнення мети кримінального провадження;

вперше доведено, що протокол процесуальної дії щодо вилучення електронних доказів (огляд, обшук, тимчасовий доступ до речей і документів тощо) обов'язково має містити опис системи, доступ до якої отримано, способу доступу до неї, застосованих програм/інструментів, хеш-значення, тайм-стемпів; журнал дій слідчого або спеціаліста, залученого до проведення такої дії;

вперше з позиції допустимості електронних доказів у кримінальному провадженні виокремлено їхні специфічні риси: 1) фізичне існування електронного документа неможливе поза межами носія інформації, тому для забезпечення достовірності доказу необхідно ідентифікувати носій, ураховуючи його тип, модель й індивідуальні машинні характеристики; 2) мають нематеріальний характер, що унеможливорює їх безпосереднє сприйняття без застосування відповідних програмно-технічних засобів і спеціального інструментарію; 3) можуть бути змінені, пошкоджені або знищені в процесі експлуатації пристрою користувачем чи під впливом фізичних чинників; 4) за стадіями виготовлення документи, зокрема електронні, поділяють на оригінали, дублікати, копії та виписки, водночас позначення «оригінал», «дублікат», «копія» є умовними, тому що в усіх цих випадках електронний документ залишається оригіналом.

За своїм змістом дисертація відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), Вимогам до оформлення дисертації, затверджених наказом міністерства освіти та науки України від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами).

Здобувач має 9 наукових публікацій за темою дисертації, зокрема в п'ять наукових статей, опубліковано у наукових виданнях України, визнаних фаховими з юридичних наук, а також у 4 тези наукових доповідей. У наукових публікаціях у повній мірі обґрунтовуються отримані наукові результати відповідно до

поставленої мети:

1. Murzo Ye. O., Galchenko V. S. Electronic document as an object of forensic examination during the investigation of marauding. *Криміналістика і судова експертиза*. 2024. Вип. 69. С. 258–269. DOI: 10.33994/kndise.2024.69.24
2. Murzo Ye., Halchenko V. Electronic evidence as a means of proof during the pillage investigation. *Scientific Journal of the National Academy of Internal Affairs*. 2023. Vol. 28. No. 3. P. 48–57. DOI: <https://doi.org/10.56215/naia-herald/3.2023.48>
3. Гальченко В. С. Міжнародно-правовий досвід використання електронних доказів як засобу доказування у кримінальному провадженні. *Науковий вісник Дніпровського державного університету внутрішніх справ*. 2026. № 1. С. 269–274. DOI: <https://doi.org/10.32782/2078-3566-2026-1-35>
4. Гальченко В. С. Особливості доказування на підставі електронних доказів: судова практика. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2026. Т. 38. № 1 (Part II). С. 386–396. DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2026.1.p2.35>
5. Гальченко В. С. Вилучення та процесуальне оформлення електронних доказів під час проведення досудового розслідування. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2026. Т. 36. № 2 (Part I). С. 223–233. DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2026.2.p1.17>

У дискусії взяли участь члени разової спеціалізованої вченої ради та висловили зауваження:

Офіційний опонент – доктор філософії з галузі знань право **Романов Максим Юрійович**, Дніпровський державний університет внутрішніх справ, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії превентивної діяльності та соціологічних досліджень, виступив без зауважень.

Офіційний опонент – кандидат юридичних наук **Квашук Олександр Дмитрович**, Донецький державний університет внутрішніх справ, старший викладач кафедри кримінального процесу та криміналістики, виступив без зауважень.

Рецензент – кандидат юридичних наук, доцент **Хахуцяк Ольга Юріївна**, Національна академія внутрішніх справ, завідувач кафедри кримінальної юстиції навчально-наукового інституту права та психології, виступила без зауважень.

Рецензент – кандидат юридичних наук, доцент **Степанова Ганна Миколаївна**, Національна академія внутрішніх справ, професор кафедри кримінальної юстиції навчально-наукового інституту права та психології, виступила без зауважень.

Голова ради – доктор юридичних наук, професор **Таран Олена Вікторівна**, Національна академія внутрішніх справ, завідувач кафедри кримінального процесу, виступила із пропозиціями на майбутнє: доцільно було б подати свої пропозиції до КПК України із зазначеної проблематики; також потрібно було б спрямувати свої зусилля на дослідження практики ЄСПЛ, тому що ви обмежуєтеся контекстом права до приватного та сімейного життя; також доцільно цю практику зібрати та узагальнити.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 (п'ять) членів ради,
«Проти» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Гальченко Вікторії Сергіївні** ступінь доктора філософії з галузі знань «Право» за спеціальністю **081 «Право»**.
Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова
разової спеціалізованої вченої ради

Олена ТАРАН

